

[Alfred Jensen.]

gerning, at kravene om sociale fremskridt og om en folkelig politik er så stærke og så omfattende, at partier, der ønsker at klare sig over for vælgerne, bliver nødt til at tage hensyn hertil. Det er derfor, partierne venstre og de konservative har stemt for loven og dermed godkendt, at aldersrentemodtagerne får 140 mill. kr. mere årligt, men selv hermed er de ældre ønsker og forventninger ikke blevet indfriet, og kravene om forbedringer vil fortsat lyde.

Kommunisterne har ført aldersrentemodtagernes ønsker frem og beklager, at de ikke er blevet godkendt af folketinget. Vi beklager også, at regeringen ikke holdt fast ved sit oprindelige forslag, som bød på en årlig forhøjelse på 900 kr. Det var urimeligt at opgive dette forslag til fordel for det, som nu afføder skuffelse, ja, bitterhed hos rentemodtagerne, og der var intet, der tvang regeringen dertil, da dette forslag havde et solidt flertal bag sig i folketinget. Uanset at vi må påtale denne forringelse, så erkender vi, at vore ældre medborgere vil få en forbedring af deres forhold, og at der med dette forslag er åbnet nye perspektiver for en politik, der svarer til folkets interesser. Mulighederne herfor er i høj grad til stede nu, hvor afspændingen vedvarer og er i vækst.

Der er imidlertid ikke nogen rimelighed i at give Atlantpolitikken eller NATO æren for afspændingen. Man må sige tværtimod. Det er folkenes uvilje mod krig og ødelæggelse, der har tvunget dem, der truer med anvendelse af magt, til at stikke sværdet i skeden. Det har vi fået klart vidnesbyrd om i denne sommer, da den engelske og den franske regering i fællesskab truede med at løse Suezspørgsmålet med magt og med at skyde sig vej gennem denne vigtige kanal. Det var først og fremmest den offentlige mening, der spærrede vejen for magtpolitikken, men også forskellige staters og statsmænds optræden har selvsagt i høj grad bidraget hertil. Den danske regering har således ved at gå ind for Suezspørgsmålets løsning med fredelige midler ydet et anerkendelsesværdigt bidrag til en fredelig løsning og til afspændingens opretholdelse. Her optrådte regeringen direkte imod den engelske og den franske regering.

I retning af afspænding har såvel regeringsdelegationens som folketingsdelegatio-

nens besøg i Sovjetunionen også virket. Med rette har statsministeren fremhævet, at den øgede kontakt mellem vestmagterne og de socialistiske lande åbner vejen for en bedre gensidig forståelse. Et første resultat — jeg har vel lov til at sige et håndgribeligt resultat — heraf var fællescommuniquet af marts måned med dets ord om, at der ikke var noget, der stillede sig i vejen for en videre udvikling af venskabet mellem de to lande.

På denne baggrund virker oplysningerne om, at amerikanske myndigheder på egen hånd foretager undersøgelser på Grønlands østkyst, foruroligende, og det bliver ikke mindre foruroligende, når såvel ministeren for Grønland som forsvarsministeren, efter at de første meddelelser er fremkommet, giver udtryk for, at de intet kendskab havde hertil, og at det skete uden deres departementers viden. Den 11. oktober er det blevet officielt bekræftet, at der foregår sådanne undersøgelser, og at de sker i overensstemmelse med den dansk-amerikanske overenskomst af 27. april 1951 om forsvaret af Grønland. Meddelelsen går ud på, at formålet med undersøgelserne er at forbedre forsvaret af Grønland og at lette navigationen for luftfarten og fremskaffe vejrapporter fra området.

Hvad der end kan lægges i disse foranstaltninger, viser det dog, at på et tidspunkt, da afspændingen skrider frem og Island er i færd med at befri sig for en besværlig aftale med USA, fortsætter anlæggene af militære støttepunkter og baser på dansk område, oven i købet af selve den amerikanske krigsmagt. Det er i strid med bestræbelserne for at fremme afspænding og nedrustning. Der kan nok være anledning til at spørge regeringen, om den ikke mener, at det afviger fra den linje, dansk politik stræber efter at følge, og hvilken begrundelse der kan gives for eventuelle udvidelser af amerikanske anlæg i Grønland.

Der er endvidere anledning til at spørge: er det efter aftale, at amerikanske styrker på egen hånd og uden kontakt med danske myndigheder foretager undersøgelser på dansk område og afgør, hvor militære anlæg skal placeres? Det er vitale spørgsmål for freden og for vort folk, og derfor er en redegørelse her nødvendig.